

Campionat d'Espanya de recorreguts de caça

text GREGORIO SEGARRA

L'últim cap de setmana de juliol es va disputar en el terreny de pràctiques cinegètiques que la Federació Espanyola de Caça té en Castillejo de Robledo (Soria), sota una sufocant calor, el Campionat d'Espanya de Recorreguts de Caça, amb la participació de tres tiradors benicarlandos: Elías Tena i Vicente Martínez, en 1ª categoria i David Tena en 2ª. Els nostres representants en 1ª categoria no van tenir el seu millor dia. Elías va quedar classificat entorn de la posició 50ª i Vicente, per la seua banda, va tenir, segons les seues pròpies paraules "un cap de setmana per a oblidar, vaig començar malament i vaig acabar pitjor", el que no entela el gran mèrit que comporta l'assistir a tot un campionat d'Espanya. En 2ª categoria, les coses van rodar molt millor, ja que David Tena va aconseguir pujar al podi al quedar en una meritòria 3ª posició, que hagués pogut ser la 2ª si no hagués perdut en el desempat pel subcampionat. També va estar present en el Campionat, en aquest cas com àrbitre, el també destacat tirador benicarlando, Miguel Forés.

FLASH!

Fins al 26 d'agost pot visitar-se l'exposició "En trànsit" de Núria Saloni.

Açí tenim als xiquets del taller de joies al Mucbe.

Número 596- 3 agost 2007 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIII

la veu

de Benicarló

KUEN-KA: El riu sec, navegable.

Educació: prefabricades al Casal i obres al Ródenas
Èxit rotund de propostes presentades per al concurs del
logotip i cartell de la Supercopa 2007

MAR XICA: LA NOVA VENECIA?

La zona litoral popularment coneguda com Mar Xica podria tornar a ser-ho si finalment es materialitzen les pretensions del Consistori amb la desembocadura del Riu Sec o Rambla de Cervera

text REDACCIÓ

Els més majors recorden com es banyaven de petits en aquest mar interior de la desembocadura del riu que va ser batejat precisament amb aquest nom per aquesta acumulació i per la similitud a nivell local d'altres platges al Marroc i Sud-americà.

Cada vegada que hi ha temporals o fortes pluges a l'interior del Maestrat aquesta rambla desemboca amb força en el Mediterrani, emportant-se per

davant les pedres del codolar que separen el jaç del riu del mar, de manera que l'aigua queda estancada i fins i tot penetra del mar. Tal situació, igual que succeeix en altres zones del terme com la Ratlla del Terme amb Peníscola i fins a fa poc a la Rambla de Cervera, genera problemes d'inundabilitat, talls en camins rurals i una complexa solució. Els diferents ajuntaments independentment del seu signe polític han tingut en la Mar Xica un veritable maldecap que s'ha anat perpetuant. La pràctica habitual era bloquejar l'accés

Da Capo i Diabolus presenten Eres tú... Only you!

text REDACCIÓ

Les dues entitats musicals de la nostra ciutat s'han reunit aquest estiu per a preparar el concert conjunt Eres tú... only you!, que tindrà lloc el proper divendres 10 d'agost a partir de les 22.30 h. a l'Auditori Municipal de Benicarló. L'entrada serà gratuïta. Més de dos anys després de la seua formació, es tracta de la primera actuació completa que el Cor 'Da Capo', dirigit per Mª Carmen Gellida, realitzarà en aquest escenari.

Per la seua banda, l'Associació Cultural Diabolus aportarà més música en directe amb un gran nombre d'instruments al voltant dels arranjaments que Juanjo Villarroya ha preparat per a l'ocasió. Tot i que interpretaran algunes peces per separat, ambdues formacions sumaran esforços conjuntament en més d'una dotzena de temes. Entre ells, els dos que donen nom a l'espectacle: Eres tú, èxit internacional de Mocedades, i Only you, conegut principalment per la versió 'a cappella' de The Flying Pickets.

Precisament el Cor Da Capo Benicarló ja va estrenar-los el passat divendres 27 de juliol, quan va ser convidat a acompanyar la Coral Juvenil Sant Sebastià de Vinaròs al cicle de concerts organitzat al Santuari de la Misericòrdia. De la mà en aquesta ocasió de la sotsdirectora Liliانا Vizcarro, també oferiren Summer time, What a wonderful world, Cantares i Singing in the rain. Com és costum, les dues formacions tancaren l'acte de forma conjunta, aquest cop amb les interpretacions de Scarborough fair, Signore delle cime i Blue moon.

Al Santuari de la Misericòrdia

PUBLICITAT: 964 47 56 98

<p>Còpies</p> <ul style="list-style-type: none"> - Color - Blanc i negre - Plànols - Digitals 	<p>Llibreria</p> <ul style="list-style-type: none"> - Infantil - Adults - Text
<div style="border: 1px solid pink; padding: 5px; margin: 0 auto; width: 80%;"> <p>Novetat Còpies grans formats a COLOR Tots els tamanyos</p> </div>	
<p>Papereria Material d'Oficina</p>	

XV Edició de la Clàssica Peníscola – Benicarló

text CNB

Diumenge passat 29 de Juliol del 2007 tots els apassionats de les travessies es van donar cita en la clàssica Peñíscola-Benicarló organitzada pel Club Natació Benicarló. 39 nadadors i 7 nadadores van prendre l'eixida en la platja sud de Peñíscola a les 09:10 hores per a nadar els 8.500 metres de distància fins a la platja del Morrongo a Benicarló, novament guardonada amb bandera blava, on van ser rebuts amb gran expectació i suport dels milers de banyistes que es trobaven al matí d'aquest calorós diumenge.

Una XV Edició marcada per l'excel·lent estat de la mar, guanyada per Marc García Caballé del CN Vinaròs amb un temps d'1:52.05 en la categoria masculina i per María García Valero del CN Vinaròs amb un temps d'1:58.15. El millor nadador classificat del Club Natació Benicarló va ser Ferrán Remolina Rallo amb un temps d'1:56.25 aconseguint una excel·lent 4t posició. El Club va comptar en aquesta ocasió amb molt poca representació al coincidir els desplaçaments als Campionats d'Espanya Infantil i Júnior.

La Junta del Club Natació Benicarló agraeix als patrons de les embarcacions, piragüistes, Kayaks, Saepla, Creu Roja, Bombers, Protecció Civil, Policia Local, voluntaris, Ajuntament de Benicarló y Peñíscola, Diputació Provincial i públic la seua col·laboració. L'entrega de trofeus, amb la participació de la Dama del Club Patricia O'connor, Alcaldes i Regidors d'Esports de Peñíscola i Benicarló va posar el final a este esdeveniment esportiu.

laveubenicarlo@terra.es

laveudebenicarlo

“Prop d'aquesta zona el concert previ del PGOU contempla una zona esportiva ”

ve de la p gina anterior

d'aigua del mar i esperar que aquesta aigua captiva s'evaporés o filtrés al subsòl.

Les pretensions de l'equip de govern, segons va explicar l'edil d'Urbanisme i Medi ambient en una reunió als veïns del litoral nord de la localitat, passarien per excavar el fons del jaç del riu perquè s'inundés i quedessin comunicats els primers centenars de metres amb la mar. Prop d'aquesta zona el concert previ del PGOU contempla una zona esportiva i que no té perquè ser un camp de golf, com va manifestar l'edil, que apuntava a la creació d'un centre d'alt rendiment esportiu lligat a aquest accés al mar i a les infraestructures esportives municipals de la zona com són la piscina coberta i la pista d'athletisme. Per a això es construiria un embarcament per a la pràctica nàutica.

Projectes a la zona

Aquets projectes lligats a les intencions de la Conselleria d'Infraestructures i Ministeri de Medi ambient de regenerar la zona i crear un parc litoral canviarien l'aspecte d'aquesta zona costanera, que compta amb uns serveis precaris, i deficiències, com la falta de ponts o la regressió del litoral. La Mar Xica també ha estat proposada a la Conselleria d'Infraestructures com ubicació d'una estació nàutica i d'ampliació del port. Fa 15 dies el portaveu del PP, Antonio Cuenca, va anunciar que es pretén reservar en la modificació del PGOU un 50% de sòl hostaler de tot el litoral nord on situar hotels i augmentar la qualitat d'aquesta oferta hostalera de la població.

Valencians al món

IDENTITAT I CULTURA

Àgora Mediterrània de la Valldigna

XVII Escola d'Estiu de l'ACV Tirant lo Blanc
Fundació Jaume II el Just

Del 21 al 23 de setembre de 2007
Reial Monestir de Santa Maria de la Valldigna

INFORMACIÓ I INSCRIPCIÓ: A la web: www.valldigna.org
Ajuda administrativa gratuïta, per ordre de tria i confirmació a la 0100000000

www.valldigna.org

laveudebenicarlo

Educació: prefabricades al Casal i obres al Ródenas

text REDACCIÓ

El dia 30 van començar les obres de condicionament del solar que acollirà les aules prefabricades del nou centre d'educació infantil i primària que té previst crear la Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana a Benicarló. Les aules estaran ubicades, fins que es desenvolupe el sector on anirà instal·lat definitivament el col·legi, al recinte situat entre el Casal Municipal, el carrer de Madrid i el carrer de la Pau. Es tracta d'un recinte que disposa de pistes esportives i jardins, al qual s'ha afegit un solar adjacent cedit voluntàriament a l'Ajuntament, on se situaran part de les instal·lacions del nou col·legi.

Per adaptar aquest recinte a les necessitats del col·legi, han començat les obres de condicionament i d'instal·lació dels serveis d'infraestructura mínims, així com l'asfaltat del solar cedit i la col·locació dels mòduls de les aules prefabricades.

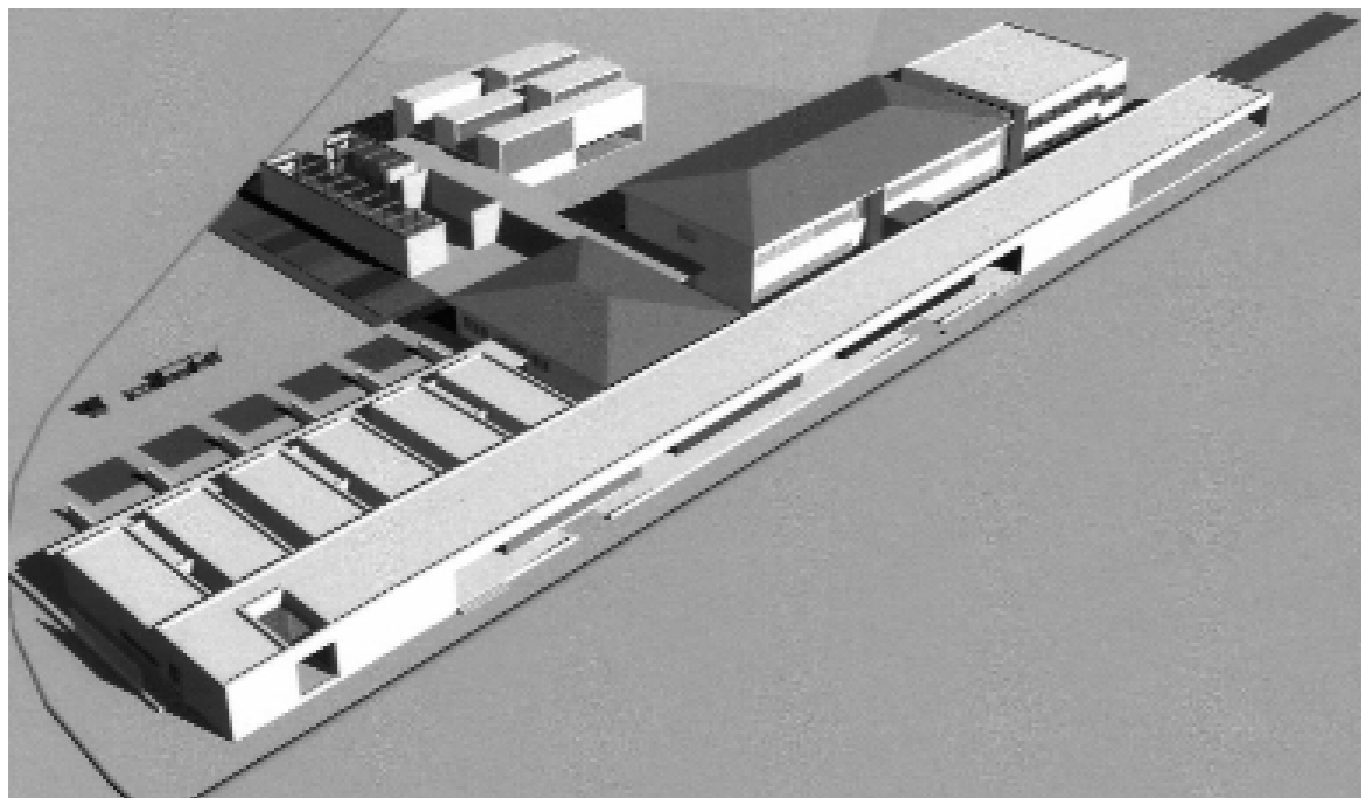
De moment, el proper curs aquest col·legi provisional només disposarà de tres aules de línia infantil. Les sis aules de primària restants s'incorporaran a partir dels cursos vinents.

En total, la superfície ocupada serà de 1.907 m², 845 dels quals corresponen al solar cedit voluntàriament a l'Ajuntament.

Aquesta setmana també començaran les obres per a l'ampliació del CEIP Eduardo Martínez Ródenas. Les màquines han començat enderrocant les cases dels terrenys adjacents, requisit previ per a l'inici de les obres, i a finals d'aquesta setmana o principis de la que ve Ciegsa començarà les obres.

L'adequació i ampliació del Martínez Ródenas té un pressupost total de més de 4 milions d'euros i consistirà a reformar els dos edificis ja existents i a ampliar les instal·lacions del col·legi.

Èxit rotund de propostes presentades per al concurs del logotip i cartell de la Supercopa 2007

El Benicarló ONDA URBANA va començar el dilluns 30 la pretemporada

text REDACCIÓ

Més d'una trentena de treballs procedents de tota Espanya, han estat presentats, personalment o per correu, com resposta a la convocatòria que va fer l'entitat benicarlanda per a l'elecció del logotip i cartell de la Supercopa 2007 que se celebrarà, el pròxim mes de setembre, a Benicarló.

La passada setmana va finalitzar el termini per a presentar les propostes, amb la satisfacció, per part del club, de tancar la convocatòria amb un èxit rotund. Joaquín Bel, president del Benicarló ONDA URBANA, va declarar després de comprovar la bona acollida que ha tingut el concurs públic que "estem molt contents perquè s'ha evidenciat que aquest esport té resposta. Moltes vegades som nosaltres mateixos els que no creiem en la resposta social i mediàtica del futbol sala. Aquesta convocatòria ens ha demostrat que és tot el contrari".

Els treballs presentats seran avaluats per un jurat que es reunirà el pròxim 3 d'agost a Benicarló. La decisió del jurat es farà pública el dilluns 6 d'agost. El logotip i cartell guanyador serà anunciat i publicat en la pàgina web del club benicarlando (www.benicarlofs.com).

El Benicarló ONDA URBANA va començar el dilluns 30 la pretemporada

El conjunt benicarlando que dirigeix Eduardo García "Miki" va tornar dilluns al treball, després del període de vacances. A primera hora del matí els jugadors van passar una revisió mèdica, i a la vesprada van començar els entrenaments de pretemporada.

El Benicarló ONDA URBANA comença els entrenaments amb dues cares noves per a la temporada 2007-08: el tanca Isco, procedent del Caixa Segòvia, i l'ala-pivot brasiler Deives, procedent del Ulbra. Al llarg d'aquesta setmana s'incorporarà el jugador Valença, que està resolent a Brasil temes burocràtics, i Esteban, que el dissabte va disputar la final dels jocs Panamericans amb la Selecció Argentina, i arribarà a Espanya al llarg d'aquesta setmana. Pitu i Lolo, seran dues de les noves cares en els entrenaments de pretemporada de l'equip cadufero.

La plantilla benicarlanda entrenarà al llarg d'aquestes dues primeres setmanes de dilluns a divendres en doble sessió, i el dissabte en una sessió única de matí. Fernando Jovaní, preparador físic del Benicarló ONDA

URBANA, ha declarat que "l'objectiu d'aquestes dues primeres setmanes és crear una resistència bàsica per a tota la temporada. Crearem grups de treball, situarem la musculatura de forma adequada i asseurem les bases per al treball específic".

Per altra banda, Thomas Negri ha estat traspasat al Col·legis Arenas Gáldar, Marcià Bortolotto al Grup Generala Ibi, i Javier López ha estat cedit al Platges de Salou. Mario, Genaro, Chicho i Tate, jugadors del Benicarló ONDA URBANA, han estat cedits al Grup Generala Ibi.

El conjunt cadufero té previst disputar set partits amistosos en el mes d'agost, que seran concretats en els pròxims dies. El primer partit amistós que disputarà el conjunt de Miki, serà el 17 d'agost en la localitat catalana del Llogaret davant el Faraó Futbol Sala.

En el mes de setembre, el Benicarló ONDA URBANA disputarà a Benicarló la Supercopa d'Espanya 2007.

La Filoxera 59, el fanzine Benicarlando que regala un Kleenex

text LORTNOC SAM

Si és poc habitual que un fanzine arribi al nombre cinc, menys ho és si aquest llança el cinquanta-novè; aquest és el cas del fanzine benicarlando "la Filoxera" que aquesta setmana estrena el seu nou tiratge plé de novetats *underground* de la zona, actes culturals en els quals no es veu cap regidor de cultura i còmics que haurien de tenir el seu lloc en l'enciclopèdia.

Després de tretze anys (cal recordar que aquesta publicació és més antiga que alguns semanaris de la ciutat) i comandada pels artistes *multidisciplinars* Darthmeister i Hugo Losina, amagats sota aquests pseudònims per por a les fans, la publicació edita el seu especial estiuenc "Veranito, veranito 2.007" amb continguts musicals (concerts de Mosho Ekitai, Jack i los Daniels i Motorzombis), còmics vinguts de diferents punts de la pell de bou (Marnofler i Juarma), un fotogràfic reportatge de la "Biker Party" que es va celebrar fa poc a Vinaròs, articles fixos tals com AFX o "Com arribar a la fama" i un petit repàs a l'última edició del Festival de Cinema de Comèdia de Peníscola o l'agraïment a les publicacions i programes televisius que els recolzen, entre altres novetats, com és el cas de l'anunci del seu segon recopilatori musical.

Com ja és habitual en aquesta publicació gratuïta, a més, amb cada edició oferixen regals d'allò més originals, com és el cas del *kleenex* per a assecar la suor del front dels pobres lectors.

Més informació a www.lafiloxera.es.kz

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló

NOM	COGNOMS		
DOMICILI			
POBLACIÓ	CP	TEL.	
Se subscriu a La Veu de Benicarló , per l'import de: 75,00 Eu. (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anul·lació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24,00 Eu. anuals.			
Forma de pagament: (1) Domiciliació o (2) transferència bancària			
(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75,00 Eu. (50 números, anual) a Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)			
Signatura: _____ d _____ de 2000			
Domiciliació bancària			
BANC/CAIXA			
ADREÇA	POBLACIÓ	CP	
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMpte			
Codi de Compte:	Entitat	Sucursal	Control
	-----	-----	-----
Compte número			
Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l' Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a La Veu de Benicarló.			
(2) Transferència bancària de 75,00 Eu (50 números anuals), a favor de l' Associació Cultural La Feram de Benicarló . C/C: 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (obligatori l'enviament per fax, del comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament, al 964 47 56 98). Fins la recepció d'aquest no es remestra el primer exemplar de la subscripció.			

Rescatades les pintures de la capella del Convent de Sant Francesc de Benicarló

text 3X4.INFO fotos JESÚS MAESTRO

L'empresa madrilenya Mancoser S.L., que des del mes de desembre ha treballat en les pintures de la capella del Convent de Sant Francesc de Benicarló, ha lliurat ja les obres en la qual s'aprecien els resultats més vistosos d'aquests treballs. Sota diverses capes de pintura s'han trobat les figures de dos franciscans en les llunetes del presbiteri.

Són la representació iconogràfica de la figura de San Bernardo de Siena, al costat de tres mitres als seus peus que simbolitzen les tres vegades que va renunciar al bisbat de la seva ciutat. Al seu costat, un cercle de llamps amb el monograma de Crist, J.H.S., que el sant solia mostrar durant els seus predicacions. Una representació similar es pot contemplar en la catedral de Tortosa. Les pintures estan datades en 1.750 i se situen en la tercera de les capes pictòriques que decoren el presbiteri.

El mal estat de conservació, tant de les pintures com del morter i la capa de preparació, feia que aquesta intervenció fos urgent, ja que les pèrdues de policromia arribaven al 70 per cent com a conseqüència d'un incendi. Aquesta actuació sobre el complex construït en 1563 pels Frares Franciscans alcantarins ja va ser anunciada per Consuelo Ciscar, sotssecretària de Promoció Cultural de la Generalitat, en 2001 que va destacar la possibilitat que la Capella per la seua altura pogués mostrar retaules i obres pictòriques clàssiques. El cost dels treballs s'ha aproximat als 110.000 euros.

BUS

El periodista aixeca el braç i pregunta al que talla el bacallà. El somriure de l'alcalde *Marselino* denota plena satisfacció per la qüestió formulada al veí de roda de premsa (la prepararen ahir a la seu del partit). L'autobús del polígon industrial El Collet ha fracassat i, ahora que *SúperCuenca* explicita condescendent la fallida de la iniciativa, ell es jacta de la gratuïta innocència de l'anterior equip de govern. "Qui havia d'agafar el bus, si tothom té un cotxe baix de casa?" – deu pensar. "Quines idees de bomber!" – s'afegeix l'inclit pensador. Li fa molta gràcia l'excentricitat de l'assumpte i no evita fer-ho públic amb les seues rialles. No ho vol evitar. El triomf de l'embús del vehicle privat, és la derrota de l'adversari polític i, per tant, la seua victòria. Cal celebrar-la. No van a Canaletes els aficionats del Barça o a Cibeles els del Madrid? Tanquem l'autobús, oé, oé, oé...

Tolito

SOUVENIRS

text JOSEP IGUAL

Hi ha dies en que l'esperit d'aventura se'ns desperta valentet i empenem algun viatge audaç, com ara visitar algun establiment de souvenirs per mirar de trobar un barret de palla trenada amb suficient ventilació per a la neurona. Només accedir a l'establiment que conserva cert aire de magatzem, en un expositor giratori i trobes suggeridores postals. Algunes podrien ser de qualsevol indret. Una, per exemple, presenta un fons negre amb un quart minvant de disseny gràfic, i, a sota, el topònim de la vila que ens acull. Evidentment és un producte ben versàtil. Els creadors no s'han esclafat massa la closca. Em pregunto quina sortida deu tenir aquesta tan poc singularitzada proposta. A tocant, els clàssics d'un color fotogràfic esvaït. Una paella, unes xicotetes en bikini demodée, unes imatges portuàries, i un sol esclatant a totes les imatges.

En la primera prestatgeria amb la què topem, ens bufeteja un kitsch desvergonyit i convuls. Un Crist desproporcionat i naïf és crucificat en un petxinot polit i repintat en un color plata mat. Una estela de falses perles moradenques envolten la silueta de tot plegat. Es despatxa molt l'artefacte? Qui i com és l'ànima que adquireix aqueix malson policromat? No ho pregunto, perquè els propietaris van molt atrafegats despatxant un públic al que sembla que ser-hi envoltats del objectes més coents els proporciona una alegria gran. És evident que som negats per a certes felicitats senzilles i no molt cares.

Al pany de paret de les banderes n'hi ha per a tots els gustos (i disgustos). La groga i roja, amb un brau publicitari al bell mig; una republicana; una pre-constitucional, amb l'aligot de sant Joan; una pirata, negra i calavèrica; la Union Jack; i les que es deuen despatxar més: les del Barça i les del Madrid. També hi ha quatríbarades. Amb triangle blau i estel o sense. El comerç del souvenir pot atendre qualsevol sentiment o dèria. Les banderoles tenen una secció complementària, amb rajoletes amb dibuxos caricaturescs, que proclamen que en aquella casa viu un culer o un "merengue". També, hi ha taulellets de filosofia misògina i uns pocs amb refranys eternals. En lleixa suplementària, reprent la fe futbolera, samarretes amb números i noms de jugadors. Els fitxatges estiucens n'han convertit algunes en peces de col·leccionista.

Arribo a la secció que m'interessa. Gorres de camuflatge militar, que tenen molta sortida entre els cinètics; barrets de jubilat polit, però popular; mig litres de cowboy, imitats sui generis; un panamà fabricat a l'orient (com, suposo, la majoria de productes exposats); i, finalment, un que em fa el pes, amb molts foradets de

ventilació, de discreció color crema, una cinta marró i una ala generosa que promet una penombra sedant als ulls. També, per suposat, hi ha una nodrida representació colorista i amb tot de complements cridaners del barret tradicional de les nostres terres: el mexicà immens, on poder beure tequila o mezcal sense ni ser vist (també hi ha la versió infantil, per beure taronjada).

Quan espero per pagar, davant meu un grup d'ibèrics centrals espera a que els inflen amb una manxa de peu un formidable llamàntol de color roig per cavalcar-lo a la platja. Rere el mostradoret, tovalloles dels Simpson (oficials o imitades) i altres amb eslògans que es pretenen graciosos o persuasius. Quan se'n van els del llamàntol poso el barret sobre el mostrador, a tocant d'uns bolígrafs fosforescents, amb estrelletes i peixets de plàstic a dins la carcassa transparent. El propietari, que em coneix, agafa el barret amb gest contrariat i el retorna al prestatge d'on l'he agafat. Me'n porta un altre, semblant, però amb millors acabats, que sembla més robust, que ha anat a cercar darrera una porteta. "Allò és per als turistes", diu assenyalant vagament amb el palmell la secció del barrets on ha retornat l'exemplar que havia triat. La meua condició d'indígena m'ha procurat un millor capell al mateix preu. Agraeixo el discutible detall de discriminació positiva i m'acomio.

A poques passes de la sortida, descobreixo, entre povallets i pales de plàstic, un caixó amb un batibull grapejat de llibres de butxaca. Títols que fa cinc o sis temporades van ser èxits massius. Ara, sembla com si els hagués caigut una tona de pols i dos-cents anys a sobre. Destaca, entre l'atzarosa acumulació, la novel·la d'una escriptora mallorquina, un treball d'abans de la seua gran pilotada planetària. Remeno una mica més i descobreixo que no tot són revellits best-sellers. Trobo un Simenon en francès i torno a passar per caixa. No tinc remei. El propietari es veu en l'obligació moral d'advertir-me, per si m'he distret, que allò està en francès. El corregeixo. Li dic que està en belga, que és més fàcil de llegir. Em mira amb una ganyota d'atàvica malfiança i posa el volumet en una bossa de plàstic amb el logotip llagostiner de la casa.

Quadern Ondulant

ÚLTIMES AUDICIONS FI DE CURS DE L'ESCOLA DE MÚSICA "CIUTAT DE BENICARLÓ"

text AMCB

Com a cloenda del curs 2006-2007, les diferents aules de metall (trompa, trompeta, trombó i tuba) i fusta (clarinet, saxo, oboè i flauta) de l'Escola de Música "Ciutat de Benicarló" van oferir els passats dies 23, 27 i 31 de juliol a la plaça Sant Joan una mostra del treball fet durant el curs.

Els alumnes més joves han pogut actuar per primera vegada, molts d'ells, davant un públic agraït que ha valorat l'esforç de tots (professors i alumnes) per completar un període de formació instrumental que, amb paciència i constància, farà que en un futur proper, tots es puguen convertir en músics contrastats.

La gran diversitat d'especialitats instrumentals que actuen, els nervis de més d'un xiquet o xiqueta per enfrontar-se amb el concert en directe, la música tan diversa que es va poder escoltar... va fer que el públic assistent, familiars, simpatitzants... pugés passar un estona agradable al carrer escoltant el treball il·lusionant dels més joves membres de l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló".

FLASH!

Un lector ens informa molt ofès que a la biblioteca de la platja del Morrongo no coneixen "La Veu de Benicarló". Quina tristor! Quin calvari! No poder gaudir de la nostra revista al sol ara que l'invasió de restes fecals ha desaparegut. Diria que l'orxateta de Pepito no aprofite tant sense el semanari del meu cor...

Així sí, diaris "de allende los mares" tenen a muntó!!!

Nota: El lector no es ningú de l'oficina de promoció lingüística de l'ajuntament.

A partir del 19 d'agost al mucbe:

exposició de Ràdios Antiques

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

UNA LUCECITA EN EL PARDO

Conten que en temps de Franco hi havia sempre una llumeta encesa al palau del Pardo. Era el Caudillo que vetllava pel destí de tots els espanyols les vint-i-quatre hores del dia. Dissabte passat, a les sis i mitja de la vesprada, un tafaner va vore com el regidor Cuenca s'adreçava amb pas ferm cap a l'Ajuntament.

ENSENYES TAURINES

La regidora Salvador, tan enfurismada estava en la seua roda de premsa tot rebatent les declaracions de la senyora Iruretagoyena, que va afirmar que el que ens havien concedit eren "dos banderes braves". Olé!

MÉS LAPSUS

A l'últim ple de l'Ajuntament, aqueix del nomenament de l'ínclit Mundo com a *eminente orador*, Spuercuenc -tan poc donat a expressar-se en valencià- va dir que convenia "recolsar" als llauradors per donar ressò a la festa de sant Antoni.

MODALS

Un tafaner que va seguir per la tele el ple, aqueix del nomenament de l'ínclit Mundo com a *eminente orador*, assegura que va vore com una regidora (del PP) es mossegava les ungles i com dos regidores (del PP, una la mateixa d'abans) mastegaven xiclet. *Urbanidad y buenos modales abren puertas principales.*

MALENTESOS

Tot i les indubtables habilitats oratòries del regidor Cuenca, tan aficionat ell a "matitzar" i als adverbis acabats en "-mente", sembla que hi ha un problema de comunicació amb alguns membres de la premsa local. Ja ha passat en alguna ocasió que l'home diu que no ha dit coses que els periodistes diuen que ha dit.

Res, mà de gravadora i avant.

AJUDES

La regidora de comerç també rep les ajudes de l'ínclit Cuenca en les seues rodes de premsa, l'ajuda a "matitzar". No estaria de més, com van dir en el seu dia els mateixos tafaners que també estaria bé fera alguna classe de repàs, i és que la dicció d'alguns regidors del PP és d'aquella de "un poquito de po favó". "Se le lengua la traba" que diria un castizo. Amb la dicció i oratòria que té el regidor Cuenca, al seu costat segur que n'aprenen. A més aniria menys estressat.

El PP també ho sap fer això i al poble del costat no aprova uns jornals al seu magnífic ajuntament que no arriben a la sola de les espartenyas als dels regidors del PP d'ací.

SOUS

Un tafaner que no va a missa comenta que el clero sap acoblar-se a tot. Al mateix capellà, si li correspon una parròquia del Sénia enllà predica en català i si ha de ser pastor d'ovelles d'esta *nuestra comunidad* predica en castellà. Afegeix que si se'n van al Brasil es fan de la teologia de l'alliberament, si se'n van a Euskadi estan a favor de tots els referèndums que calga i si se'n van, per exemple, a Toledo,

es poden fer fins i tot curas castrenses.

El PP també ho sap fer això i al poble del costat no aprova uns jornals al seu magnífic ajuntament que no arriben a la sola de les espartenyas als dels regidors del PP d'ací.

POMES AGRES

Endevina endevinalla, quina regidora del Partido Popular fa cara de pomes agres i que diràs que li deuen i no li paguen?

TRÀNSIT

Dos tafaners es van trobar immersos en l'embús que es va organitzar dimecres passat al centre de Benicarló a la una, quan els treballadors sortien de les fàbriques i uns quants carrers estaven ocupats pel firat. Agressius, es van preguntar on estaven els centenars de municipals nous que havien de posar ordre a tot, i indignats, van calcular que una ambulància podia tardar des del convent de sant Francesc al centre de salut més d'un quart d'hora.

S'ADMETEN APOSTES

Els tafaners han fet una porra per encertar quin seria el tema del discurs del mantenidor de festes. Aquests han estat els resultats. Una àmplia majoria es decanta per pensar que el senyor Mundo no parlarà, com a molt dirà que sí, i es limitarà a remenar una paella damunt l'escenari. Uns altres, més discrets i assenyats, pensen que serà una cosa tòpica amb sentits parlaments cap a la reina, dames, dametes i *dulcinea* i que, discret com és, no esmentarà per res del món els seus anys a l'Ajuntament. Per últim, un de molt estorat, diu que pronunciarà una lliçó magistral sota el títol "Seguretat nuclear a la Comunitat Valenciana o *cómo pasar de la culpa afectiva a la habilidad humana*" i impartirà una classe pràctica sobre com actuar en un hipotètic cas de desastre nuclear.

L'ÀNIMA MELANCÒLICA D'ISTANBUL

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

ORHAN PAMUK.

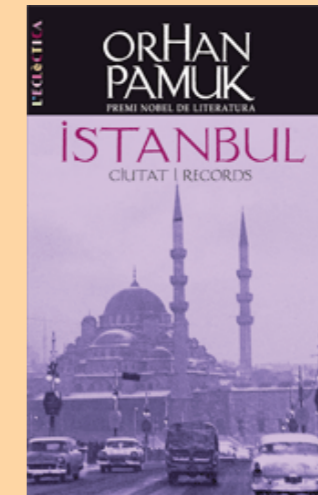
Istanbul, ciutat i records.

Edicions Bromera. Alzira. 2007

El rastreig de l'ànima melancòlica d'Istanbul ha donat a Orhan Pamuk (Istanbul, 1952) el primer Nobel de les lletres turques. Un rastreig que cal incloure en una recerca molt més àmplia que Pamuk ha dut a terme tossudament des dels seus inicis com a escriptor: el seguiment de les empremtes deixades per Orient a Occident i viceversa. Aquesta investigació l'ha convertit en una mena d'autor pont entre dos mons, com tant li agrada destacar a la premsa.

Però si li pregunten al mateix Pamuk diu que considera tota la seua obra com un intent d'explicar els últims 200 anys de Turquia, el seu afany per accedir a la modernitat i convertir-se en una societat laica. Aquest interès el converteix, abans que en un pont entre cultures, en un explorador de l'ànima turca. Perquè, és cert, en la seva obra i en la seua formació intel·lectual tenen un pes enorme les influències d'autors occidentals com ara Tolstoi, Dostoievski, Mann, Proust, Nabokov, Kafka, Borges, Calvino, García Márquez, Dante y Joyce, però també un destacat treball de recuperació de la tradició otomana, bandejada arran de la transformació del país afavorida per Mustafà Kemal, Atatürk.

Sense tenir en compte això, no es poden entendre en tota la seva dimensió algunes de les obsessions sobre els quals Pamuk ha anat reflexionant llibre rere llibre, com ara la qüestió identitària, el pes del passat en el present i la figura del doble, l'alter ego que tots tenim en algun lloc. Temes als quals s'ha acostat amb les eines de la narració postmoderna – no debades és una de les veus principals de la modernitat turca – com la barreja de gèneres, l'autoreferencialitat, el joc de miralls o la polifonia de veus, en un intent d'anar més enllà dels propis orígens però sense perdre'ls mai de vista.

Istanbul, ciutat i records és una obra que combina magistralment la memòria personal de l'escriptor amb el patrimoni comú, literari o històric. El segle XIX turc, per exemple, hi presenta una certa rellevància. Pamuk hi començà amb la descripció de la casa familiar, on ha acabat vivint durant més cinquanta anys. No es tracta d'una guia turística, però conté elements valuosos que al viatger literari li seran d'una gran utilitat. Per exemple les pàgines que dedica al Bòsfor - l'ànima del riu - i a les antigues mansions que formen la façana d'una de les ribes no tenen preu.

Pamuk fixa una imatge d'infantesa del que ell en diu l'"Istanbul en blanc i negre", i a partir d'ací traça el seu recorregut particular, molt suggestiu, perquè el seu món es nodreix d'estímuls molt diversos. Fill d'una família amb possibles, d'arrels antigues i nobles, la seva literatura conté el reflex d'una certa melancolia per l'imperi caigut. Moltes pàgines de Pamuk revelen una enyorança viva d'episodis històrics en què el seu país ha propiciat la trobada entre concepcions del món encontrades.

En Istanbul, aquest sentiment té un nom: l'amargor – que caldria assimilar a la saudade gallega o a altres sentiments nacionals de pèrdua d'alguna cosa que, sovint, resulta boirosa en la seva definició. El lector aprèn des de les primeres pàgines que l'amargor resulta tant inesquivable en Istanbul com l'aire dels seus carrers.

Pamuk és un narrador al qui agrada la filigrana narrativa, de relatar els senzills episodis quotidians, la història matrimonial dels seus pares o la vida de la seua peculiar àvia, de descriure els interiors familiars de la seua infantesa i joventut, al mateix temps que descriu la seua visió melancòlica d'Istanbul, formada en bona part per les lectures significatives d'autors turcs, Kemal, Koçu, Tampinar y Hisar, els quals es van deixar inspirar per la visió de molts estrangers, como Melling, Gautier, Flaubert i altres, els quals durant les seues visites van admirar la mescla multicultural de la ciutat.

Pamuk ens permet divagar per la ciutat sense fer-nos triar entre la seua cara musulmana (Istanbul) o la que té un passat cristià evocat pel seu antic nom, Constantinopla. És una gran festa per a la ment poder visitar ací la gran ciutat alliberada de l'escriptor.

QUADERN D'ESTIU/2: QUIN FRED QUE FA AQUÍ

Fronteres

text JOAN HERAS

La meteorologia és, sens dubte, el tema clàssic per excel·lència de quasi totes les converses d'ascensor o de moments d'espera en qualsevol establiment comercial o de servei: quina calor que fa, aquest estiu sí que en fa, això del canvi climàtic ara ja es fa notar de veritat, doncs avui encara perquè els homes del temps han dit que demà en farà més.... La calor o el fred que fa o no fa, la pluja que cau o la que fa tant de temps que no cau, el vent que bufa o que ha deixat de bufar ens ofereixen amablement motius per encetar una conversa que, molt sovint, no anirà més enllà de vagues consideracions climàtiques però que serveixen per trencar el gel, per esvair un silenci espès i sovint incòmode. Sembla evident que si la riquesa i varietat de fenòmens meteorològics que anem vivint o patint no fossin l'element d'inici de conversa més habitual, caldria amb urgència trobar-ne un altre, establir un altre tema que gaudeixi del consens social per a esdevenir un comodí en les nostres comunicacions orals. Els humans som, no cal dir-ho, una espècie curiosa.

No satisfets, però, amb tot allò que ens ofereix la naturalesa per ella mateixa, de manera espontània, els humans hem decidit introduir un element propi que esdevé perfectament complementari amb la cosa meteorològica però que té el complement d'interès de ser una aportació pròpia. Em refereixo a tot allò que es relaciona amb el complex i controvertit món de l'aire condicionat. Després d'haver-nos empescat fórmules diverses per tal de protegir-nos del fred –des d'aquell llunyà i meravellós encert de saber provocar i conservar el foc fins als sistemes més moderns de calefacció, ara ens dediquem a consciència a protegir-nos de la calor amb els aparells que condicionen l'aire i el fan fred. La implemetnació cada vegada més generalitzada de sistemes d'aire condicionat i el seu ús poc regulat i massa sovint exagerat crea una línia de comentaris molt habituals i que són molt útils per a canviar unes paraules o per iniciar una conversa amb un sempre sofert company de transport públic o de client de qualsevol establiment: quin fred que fa aquí, no s'entén perquè el posen tan fort, ara a l'estiu volem el fred i a l'hivern la calor, aquí agafem un encostipat de nassos....

Ningú pot negar que una mica d'aire representa un alleujament molt agradable quan la calor pica de valent. Però també sembla realment estrany i incompreensible que en ple estiu calgui haver d'anar amb una jaqueta a la mà si volem agafar un tren, anar al cinema o haver de fer unes gestions una mica llargues en qualsevol dependència de l'administració o d'una zona comercial. No sembla massa convincent la idea que és tan difícil de

regular la temperatura desitjable per crear un ambient agradable sense haver de necessitar roba d'abric per a sobreviure. També sembla paradoxal –si bé és cert que ja no ve d'aquí– que les administracions públiques ens demanin que fem un ús responsable de l'aire condicionat i que elles mateixes no ho facin (¿algú encara pensa que les administracions públiques són les que haurien de donar bon exemple de comportament als ciutadans, als seus administrats, i que són responsables de fer pedagogia amb la pròpia manera d'actuar?). Em sembla que no cal insistir en la realitat i les conseqüències de l'ús cada vegada més freqüent i quasi sempre abusiu dels sistemes de refrigeració artificial de l'ambient perquè tots tenim una bona experiència en aquesta qüestió.

Deixo de banda les necessàries consideracions energètiques i climàtiques que comporta la implemetnació dels aires condicionats. Només voldria apuntar dues idees absolutament marginals però que tenen un cert interès. En primer lloc, sembla evident que la necessitat de viure amb aire condicionat respon a un model de societat que cada vegada busca al preu que sigui el màxim confort possible i que esdevenim cada vegada més vulnerables davant de realitats com la calor. En segon lloc, l'aire condicionat tanca la vida a dins les cases i els locals, posa una rígida frontera sonora que fa esvair tot un univers de sons que fan –que feien– estiu. En fi, potser tot buscant una suposada comoditat ens fem fràgils i ens tanquem en les closques refrigerades. Potser amb tant d'aire condicionat perdem la possibilitat de gaudir de la bellesa de la frescor natural amb tot el que aquesta comporta. Potser ben aviat no entendrem què hi troba de màgic el sempre estimat Joan Salvat –Papasseit quan parla en el Poema sense acabar dels vespres d'estiu, amb el doll d'aigua fresca de la font, quan la lluna s'afanya i puja la carena, quan els enamorats es besen i s'estrenyen, quan els romanins escolten paraules d'amor que l'endemà, a ple sol, explicaran a les seves amigues les farigoleres. Realment acabarem perdent la placidesa màgica dels vespres d'estiu?

El vial interior que connectarà Benicarló amb Peníscola ha estat obert parcialment

text REDACCIÓ

El vial interior que connectarà Benicarló amb Peníscola i que executa la UTE Cobra-Sedesa per 5,43 milions d'euros ha estat obert parcialment al trànsit rodat després de l'asfaltat del nou traçat. L'anhelada carretera saldarà els comptes pendents des de l'eliminació del vial costaner entre ambdues localitats arran de la regeneració del bord litoral i la construcció del pas marítim de Peníscola executat en 2001. Les obres tenen un eix principal, de 6,2 quilòmetres de longitud total, contempla cinc interseccions amb camins rurals en glorietses, un carril bici, voreres àmplies, vorals i mitjana.

Recentment i com a conseqüència dels treballs es van evidenciar seriosos problemes de seguretat en la circulació de vehicles i vianants, a més de col·lapses circulatoris en els accessos a Peníscola.

El PSPV pregunta per la vigilància en la platja

El portaveu del PSPV de Peníscola, Jordi Pau, va

preguntar en el ple d'aquest mes per l'absència de vigilància en els dos quilòmetres més al nord de la Platja Nord de Peníscola, que conta amb una bandera blava. La localitat va recuperar per a aquesta platja el guardó que concedeix la Fundació Europea d'Educació Ambiental (FEEE), però tan sols quatre dels sis quilòmetres de la platja contenen amb torres de vigilància. El Consistori tractarà el pròxim estiu de fer arribar aquest servei fins al límit amb Benicarló.

NOTA DE PREMSA BLOC-COMPROMÍS

PAÑELLA: "EL CURS ESCOLAR COMENÇARÀ AMB PROP DE 300 BARRACONS PERÒ, SEGONS CONSELLERIA, VIVIM EN EL MILLOR DELS MÓNS POSSIBLES"

El diputat del BLOC-COMPROMÍS diu que "la desídia i el desinterés del PP per l'educació pública és cada dia més preocupant".

El diputat del BLOC-COMPROMÍS, Josep Maria Pañella, s'ha mostrat "preocupat i indignat per les dades que han fet públiques els sindicats de l'ensenyament, segons les quals el proper curs escolar no sols no disminuiran els barracons als centres educatius de la província, sinó que encara augmentaran, fins arribar a prop de 300". Per a Pañella, "la desídia i el desinterés que mostra el PP per l'ensenyament públic és cada dia més preocupant, i no tenen ni tan sols l'excusa de cap canvi de conseller, perquè el senyor Font de Mora era i continua sent el conseller d'Educació. La política de la improvisació, del "salto de mata", d'afrontar els problemes només quan aquests esclaten, sense previsió prèvia de les necessitats educatives futures, siga pel creixement dels barris i les poblacions, siga per l'increment de la immigració, és ja crònica, i no es veu cap disposició del nou govern per millorar-la".

El diputat nacionalista ha parlat de "política de gestos i inauguracions, però sense cap planificació ni cap estudi previ de les necessitats educatives a mitjà termini, de manera que, quan finalment es detecta un problema de massificació o el deteriorament de les instal·lacions, és llavors i només llavors quan s'inicia el llarg procés d'estudi, aprovació, tràmit i construcció d'uns nous centres que, sovint, naixen ja menuts per a les noves necessitats: i, mentrestant, els barracons com única solució, sense altres alternatives, reduint professorat i alumnes a unes condicions impròpies d'un país europeu del segle XXI. I la roda no cessa, quan finalment s'inaugura un nou centre els barracons ja marxen cap a un nou destí. Davant d'aquesta situació, no acceptem la resignació fatalista que ens volen vendre, exigim que des d'ara mateix es duga a terme un estudi seriós de les necessitats educatives no immediates, sinó a cinc i deu anys vista, per poder preveure en origen els problemes, abans que arriben a situacions de massificació i condicions inacceptables".

L'Associació de Venedors del Mercat i l'Ajuntament presenten un fullet promocional de Benicarló

text 3X4.INFO

El divendres passat es va presentar al Mercat Central de Benicarló un fullet publicitari per a donar a conèixer el Mercat entre els turistes que visiten la ciutat i la comarca en general. L'acte va comptar amb la presència de Maria Ortiz, regidora de Comerç i Mercats, i de Pere Baca, president de l'Associació de Venedors del Mercat de Benicarló.

Aquesta iniciativa de l'Associació de Venedors del Mercat compta amb el patrocini de l'empresa asseguradora Axa/Winterthur i el suport de la Regidoria de Comerç i Mercats de l'Ajuntament de Benicarló, que, a través de l'Agència per al Foment de la Innovació Comercial (AFIC), ha col·laborat en la confecció del fullet aportant el seu fons fotogràfic i els textos amb informació sobre el Mercat.

Es tracta d'un fullet a tot color que inclou informació sobre els horaris del Mercat de Benicarló, la seua oferta de productes alimentaris i serveis complementaris presents al Mercat, com és el cas dels bars, quiosc i floristeries presents al recinte. A més, el fullet inclou informació sobre les principals festes de la localitat i una referència específica a la Carxofa de Benicarló, únic producte de la província amb denominació d'origen, incorporant una recepta de cuina que combina dos productes de la zona com la carxofa i els llagostins.

Aquest fullet, en format díptic, es repartirà al Mercat i en diverses ubicacions amb elevat pas de turistes, per tal de promocionar el Mercat com a referent en la compra alimentària de qualitat. La Regidoria de Comerç i Mercats agraeix a l'associació³ de venedors i al patrocinador del fullet aquesta iniciativa, tenint en compte que la potenciació del Mercat Central entre els residents i els turistes és un dels objectius de l'Ajuntament en matèria de comerç per tal de mantenir la seua competitivitat i oferir als clients els millors productes amb la millor atenció.

JAMAICA juliol 2007

DOCTOR CLIMENT

Després de les insistents trucades dels pacients del dispensari, el doctor ha hagut d'atendre telefònicament alguns malalts crònics que s'alleugen xerrant un poc amb ell.

El facultatiu s'ha pres un petit descans i a elegit per aquest any l'illa de Jamaica on els indigens encara estan esperant l'arribada des d'Àfrica del seu rei Rastafari.

Així ha pogut desconnectar fumant les selectes plantes que allí es crien i relaxar-se en una hamaca amb les natives d'aquell paradís. Després de la cura de son, a la nit toca immiscuir-se en la nit caribenya per dansar amb els morenets a ritme de Reagee i Ska.

Per al proper estiu ja ha entrat en contacte amb una col·lega per fer la ruta dels fàrmacs ansiolítics visitant Marroc, Colòmbia i Afganistan, on també es cultiven altres herbes beneficioses per als malalts.

Teatre: Contes sense desconte (8 i 9 d'agost al mucbe)

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista,

text EL LECTOR

Aquesta setmana l'han tornada a pifiar. Tot i la gran fita aconseguida per la banda juvenil en guanyar un prestigiós concurs internacional, no li arriba a la sola de la sabata a la gran notícia de la setmana. No entenc com se'ls ha pogut escapar i l'han relegat a un segon pla a la portada i, encara més greu, no han posat cap foto. Però ací estic jo, avui erigit en defensor dels lectors i d'una àmplia massa de veïns del nostre poble per a paliar la seua manca de visió informativa i de perspectiva històrica. Mire, senyora Garcia, li he de dir sincerament que hauria de plantejar-se d'una vegada importants canvis en l'òrgan de decisió de La Veu perquè fa aigües pertot arreu. Per què li he dit tot això? Molt senzill, perquè la gran notícia de la setmana passada va ser l'elecció del gran grandíssim Jaime Mundo com a mantenidor de les festes del nostre poble. Vostés diuen "el Pp imposa a Mundo de mantenidor". Imposar? Com es pot pensar que això siga una imposició? Això és una decisió compartida per tot el poble perquè el poble veu que és una manera d'agrair a aquest gran polític tota la feina que ha fet pel poble al llarg dels catorze anys que ha estat la màxima autoritat local. El poble sap que gràcies a ell tenim tot el que tenim i el que ens vindrà, perquè des que és diputat a les Corts Valencianes la pluja de diners cap al nostre poble ha estat incessant, la qual cosa ha repercutit en el nivell de vida de tots els benicarlandos i en la qualitat dels serveis públics que tenim. Cal recordar i deixar ben clar perquè tothom en siga sabedor, que Mundo va ser el portaveu de la comissió d'indústria de les Corts

Valencianes a l'anterior legislatura. Tots recordem amb gran deler les seues brillants intervencions en defensa de la indústria local i els llocs de treball creats gràcies al seu gran coneixement del teixit industrial valencià. Sense cap mena de dubte, si busquem alguna persona que conega amb profunditat el sector secundari del nostre país, no cal anar per les universitats ni per les gran empreses ni analistes perquè entre nosaltres està la flama de la

Els àtoms i els seus components protons, neutrons i electrons, a partir d'ara són els nostres amics

saviesa industrial. Ara comença una nova legislatura com a portaveu de la comissió de seguretat nuclear, un nou reconeixement del poble valencià a la seua gran tasca al front de la comissió d'indústria. Vostés fan mofa del seu nou càrrec amb uns noms que no vull repetir per respecte al polític. Gràcies a la bona tasca feta a les Corts, ara li n'encomenen una de les més delicades com és la seguretat nuclear, tot un premi a la capacitat de treball i interès demostrat al llarg de l'anterior legislatura. Amb aquest nomenament hem de tindre tots una cosa molt clara, i

és que la nostra relació amb l'energia nuclear ha entrat en una nova fase. Res no serà el mateix a partir d'ara. Els àtoms i els seus components protons, neutrons i electrons, a partir d'ara són els nostres amics perquè per fi tenen un interlocutor que els escolta i els entén. Mundo ens parlarà d'ells amb la mateixa desimboltura que Fermi o Einstein. Weizsäcker serà tema de conversa als passadissos de l'antic palau de Benicarló. Possiblement al seu discurs com a mantenidor de festes farà menció explícita a la física nuclear, disciplina que ell segur que domina a la perfecció. Ara que parlo de l'actual palau dels Borja, tots els benicarlandos recordem amb gran admiració l'aferissada defensa per al manteniment del nom de "Palau de Benicarló" que va fer Jaime Mundo la passada legislatura. Tothom recorda i guarda al millor racó de la memòria els seus enèrgics discursos i el simbòlic encadenament a les portes del palau que va protagonitzar l'únic diputat benicarlando que hi havia a les Corts. Com a bon fill del seu poble, va lluitar pel manteniment del seu antic nom, però al final va comprendre que el partit està per damunt de tot i va cedir. Alguns malpensats diran que l'únic que va fer Mundo va ser garantir-se el jornal per als propers quatre anys i empalmar amb una bona jubilació. Res més lluny de la realitat. No acabaria mai, però la col·laboradors també tenen dret.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

A la pàgina vuit ens informen que "un home de 50 anys" va patir un accident al polígon "El Collet". Es tractava, ni més ni menys, del president del Benicarló José Verge "Xoco", però per a vostés només era "un home".

KUEN-KA el faraó

Realitzar una obra singular sembla el somni de tot aquell que arriba a qualsevol posició de control. Aquest era el cas dels faraons en Egipte, que demostraven el seu poder fent créixer les aigües del Nil, i sembla que aquest és el cas del consistori local, que suggereix convertir en navegable la desembocadura del Riu Sec. Fer la Rambla del Riu Sec, diuen, com era antigament.

Els segles han passat modificant la nostra orografia i aquesta desembocadura, i ara voler revestir aquesta obra amb el glamur de recuperar allò antic, amb la possibilitat de combinar-ho amb l'ampliació de la dàrsena esportiva actual a la zona de la Mar Xica, ens fa alçar la vista desconfiats. Per què, o a qui, interessa portar a termini aquesta obra faraònica, completament innecessària? Més hotels, de més "qualitat", arran de costa, és el que entén el govern del PP, com a

596

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

sostenible? No han pensat que els ciutadans, com a mortals del segle XXI, tal volta preferiríem que ens apanyen els forats dels carrers, que ens acaben les carreteres, que la llum arribés a la nostra casa d'una altra manera distinta a la que suposa penjar grans cables de les façanes, que l'aire olorés bé, caminar tranquils pel carrer, no xafar merda de gos (o

gat, que diuen dona bona sort), aparcar sense que ens roben a la zona blava, una mica d'ombra a les places, més col·legis, habitatges accessibles, més metges ..., aquestes petites coses que no fan que el regidor de torn es guanye un lloc en la història però sí el respecte i l'afecte dels seus ciutadans. Ja suposem que el regidor Cuenca contestarà això de "lo cortés no quita lo valiente", mentre prepara la seua góndola per navegar a les aigües del seu projecte, però potser algú li contesta: "No gràcies, primer el primer, i després la resta." Tot i la bona voluntat que li suposem.

Carxofa: en aquesta època de l'any que abelleix el peixet, continuem amb unes bones carxofetes fetes escamarlans i gambetes, tot sofregit amb un bon oli d'oliva de la terra del Maestrat per el Club Natació Benicarló que tanca un any d'èxits amb la seua gent als campionats d'Espanya i amb una organització excel·lent de la travessia Peníscola-Benicarló. Que el proper any continuen els èxits.

Panissola: ben rasposa i enganxosa, per el responsable de Medi Ambient. A banda de ficar-se la medalla de la nova illa de contenidors soterrats a la plaça de la constitució, que la va fer l'anterior equip, se li ha oblidat que aquells també ficaven l'explicació en la llengua que ara escrivim. Aquest sembla que només entén la de l'Imperi. El seu. I és que aquesta gent del PP tot el que no sona a Castella, no existeix.

Exposició Pintura : Rafael Blasco

Lloc: Parador de Turisme

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Embolica que fa fort

text ROBESPIERRE

Ja ho veia vindre. I és que la gent del PP amb açò de tirar el carro pel pedregal no té cap mena de problema. Un dia diu una cosa i a l'altre diu que no, que la premsa ho va interpretar malament, que ells mai van dir allò que van dir.

L'alcalde Marcelino és va estrenar amb l'afer del quartos i, després va ser el superregidor Cuenca qui matisava les seues paraules, bé les de l'alcalde i les pròpies, dient que no, que ara ja no hi havia problema de quartos.

Després s'embolica amb la corona de l'hamburguesa fent suport passiu a un senyor de Múrcia mentre deixava a l'alçada del betum (crec que ja ho havia dit, és que aquesta gent em fa repetir), a la nostra horticultura, mentre inaugura el restaurant de menjar ràpid caracteritzat per la seua corona, com un capella més d'aquelles èpoques passades, superant a tot un Mundo per la seua pròpia dreta.

I així que els dies passen i ells també, i ara el malentesos arriben per l'àrea de turisme. Segons sembla, i el seu "real saber i entendre", tenim una oferta turística tercermundista (això és apreciació meua pel que he deduït de les seues paraules en premsa), cosa que és prou certa però, d'això a insinuar el regidor Cuenca, amb l'assentiment de la senyora regidora del turista perdut, que "la qualitat de les places hostaleres no és molt alta, amb l'excepció del Parador de Turisme", hi ha un abisme. Suposem que devia ser un "lapsus lingue" i suposem, també, va voler dir que no era molt gran, en referència a la quantitat i no a la qualitat. Per què, té aquesta senyora alguna cosa a veure amb el Parador? Podria haver matisat les paraules del seu company i ... això sí que hagués estat notícia! El matisador matisat!

De tota manera, independentment que al país del nord, on és aquesta senyora, turísticament, estiguen a anys llum d'ací, no cal entrar a saco o, com diuen en el seu idioma, "como un elefante en una caharrería". Una mica de diplomàcia verbal, i turística, li aniria bé a la regidora. O millor, aprehendre una mica de la nostra idiosincràsia.

I per si no en teníem poc i per crispar una mica més l'ambient "turístic", trien com a mantenidor de festes a Mundo. Pren, si volíem caldo dos taces. I és que sembla

La Guillotina

que aquest mantenidor ha estat una cabotoneria del doff de Mundo. N'aprèn ràpid aquest senyor de fer potineries.

És la primera vegada, i en això coincideixo de ple amb el ara regidor, i abans alcalde, Escuder, que ens encolomen a un polític per aquest càrrec honorífic. Certament no sé que deu tindre, o ha fet, Mundo perquè el nomenen mantenidor de les seues pròpies festes. Sembla com allò de "Juan palom, yo me lo guiso yo me lo com", una mena de pagament als serveis prestats per l'època que va ser el seu segon?

Malament rai. El senyor Domingo continua fent gala del seu tarannà més esperpèntic i fatxenda a l'imposar, tal com sona, imposar, una persona que no dona el perfil per aquest càrrec. Els mantenidors, no ens enganyem, són "triats" pels governs de torn, però amb una mica de cura i mànega ampla, deixant de banda la política, tot i les diferències d'opinió dels diversos colors de la resta de partits i acabant sent "respectat" per tots els grups. Ara, han imposat la clau política al càrrec i sembrat la llavor de la discòrdia obrint la porta a fer del càrrec un punt de confrontació innecessari pel que representa, Mantenidor de les Festes Patronals. Comencem l'època del mantenidor polític després continuarem amb ... En fi, que ja tenim ... pregoner.

I acabem, després d'haver-nos delectat amb uns plens on les seues formes han deixat més que desitjar he arribat a la conclusió que la culpa, que lletja és que no la vol ningú, la té la premsa, bé els que contenen els afers diaris, que només fiquen jull per vendre més diaris. Els pobres polítics, que parlen i fan rodes de premsa per acontentar-se entres ells i explicar les seues benevolències i els seu bon quefer, al poble, ells, són com les germanetes de la caritat, uns pobres ... beneïts. Que Deu ens agafe confessats!